Lietas arhīva Nr. CA-0162-20
ECLI:LV:LAAT:2020:0605.C30523817.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2020. gada 5.jūnijā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnese-referente Ludmila Mežale,
tiesneši Ilmārs Stivriņš un Jurijs Vasiļkovskis

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar apdrošināšanas akciju sabiedrības „Baltijas Apdrošināšanas Nams" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018. gada 9. maija spriedumu apdrošināšanas AS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" prasībā pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību „Bāka- 2" par zaudējumu atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1]Apdrošināšanas AS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" 2017.gada 8.jūnijā cēla tiesā prasību pret dzīvokļu īpašnieku KS „Bāka-2" par zaudējumu atlīdzības piedziņu ar šādu pamatojumu.

[1.1]Starp AAS „Baltijas apdrošināšanas Nams" un /pers. E/ 2011. gada 12. martā noslēgts apdrošināšanas līgums, ar kuru apdrošināts /pers. E/ piederošais dzīvoklis Nr. /dzīvokļa numurs/, /adrese/.

Līguma darbības laikā 2012. gada 8. februārī dzīvoklis appludināts, kā rezultātā bojāta dzīvokļa iekārta un apdare un dzīvokļa īpašniecei radīti zaudējumi 2 078,33 LVL jeb 2 957,20 *euro*.

Atbilstoši apdrošināšanas līgumam prasītāja izmaksāja dzīvokļa īpašniecei apdrošināšanas atlīdzību 2814,91 *euro*.

[1.2]Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldniece ir DzĪKS „Bāka-2".

[1.3]Saskaņā ar atbildētājas sastādīto 2012. gada 14. februāra aktu dzīvoklis appludināts dēļ aukstā ūdens caurules plīsuma, kas šķērso bēniņus un ir izolēta. Caurules bojājuma iemesls norādīts -30° C sals.

[1.4]Prasītāja 2012. gada 4. septembrī vērsās pie atbildētājas ar regresa pieteikumu par zaudējumu 2 814,91 *euro* atlīdzību. Atbildētāja pieteikumu neatzina, uzskatot, ka negadījuma iemesls bija nepārvaramas varas apstākļi.

[1.5]Atbildētāja ir atbildīga par mājas kopīpašumā esošo daļu un kopējo inženiertehnisko komunikāciju pienācīgu uzturēšanu un pārbaudi, kā arī par tehnisko apkopi.

Pieļaujot dzīvokļa appludināšanu, atbildētāja nav pienācīgi izturējusies pret saviem kā dzīvojamās mājas pārvaldnieka pienākumiem, tajā skaitā nav rūpējusies par kopīpašumā esošo komunikāciju un iekārtu uzturēšanu labā tehniskā stāvoklī, jo nav ievērojusi Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr. 907) 2. punktu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 16. pantu.

Atbildētājai ir pienākums segt zaudējumus dzīvokļa īpašniecei.

Atbilstoši likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmajai daļai apdrošinātājs, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātās personas tiesības pret personu, kas atbildīga par zaudējumiem.

[1.6]Saskaņā ar Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra 2012. gada 8. novembra izziņu laika posmā no 2012. gada 30. janvāra līdz 2012. gada 8. martam absolūtā minimālā gaisa temperatūra 2012. gada 7. februārī bija -17,6°C, 2012. gada 8. februārī -11°C, savukārt absolūtā zemākā temperatūra fiksēta 2012. gada 3. februārī -24,4°C.

Ņemot vērā Latvijas ģeogrāfisko atrašanās vietu un klimatisko zonu, šādas gaisa temperatūras nevar uzskatīt par ziemas sezonai neraksturīgām vai ārkārtējiem dabas apstākļiem. Līdz ar to nodarītos zaudējumus nevar atzīt par tādiem, kas iestājušies nejaušu notikumu vai nepārvaramas varas apstākļos.

[1.7]Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1753., 1756., 1765., 1779., 2295. un 2296. pantu, „Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma" 16. pantu, un likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmo daļu, lūdza piedzīt no atbildētājas zaudējumu atlīdzību 2 814,91 *euro* un likumiskos nokavējuma procentus 782,47 *euro* par laika posmu no 2012. gada 4. oktobra līdz 2015. gada 22. maijam, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītās zaudējumu summas līdz sprieduma izpildei.

[2]Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos prasību neatzina. Nepārvarama vara, proti, gaisa temperatūra -30° C, kas nav raksturīga ziemas sezonai Latvijā, ir objektīvs apstāklis, kas atbrīvo atbildētāju no zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma. Atbildētāja veikusi visus nepieciešamos priekšdarbus kā krietns un rūpīgs saimnieks un nevar būt atbildētāja lietā, jo kā pārvaldītāja un apsaimniekotāja atbild tikai pret dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopību nevis pret trešajām personām. Īstais atbildētājs ir dzīvokļu īpašnieku kopība. Regresa prasība ir pieļaujama tikai uz zaudējumiem, kas nodarīti ar ļaunu nolūku vai rupju neuzmanību.

[3]Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018. gada 9. maija spriedumu AAS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" prasība noraidīta. No prasītājas atbildētājas labā piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi 539,61 *euro*.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1]Prasītāja atbilstoši likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmajai daļai cēla apdrošinātāja regresa prasību pret daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieci.

[3.2]No 2008. gada 24. aprīļa daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma izriet, ka atbildētājai ir deleģēts pienākums veikt ēkas būvelementu savlaicīgu remontu, bet šis pienākums aprobežots ar īpašnieku piešķirto līdzekļu apjomu.

[3.3]Novērtējot lietā iesniegto 2008. gada 10. oktobra aktu par nekustamā īpašuma /adrese/, vizuālo apskati, 2009. gada 14. janvāra aktu par nekustamā īpašuma nodošanu pārvaldīšanā atbildētājai, kā arī tās 2009. gadā veikto darbu sarakstu, konstatēts, ka atbildētāja ir pildījusi ar apsaimniekošanas līgumu uzliktos pienākumus.

[3.4]Nav pamatota prasītājas atsaukšanās uz Civillikuma 2295. un 2296. pantu, jo prasītāja lietā nav atbildētājas pilnvarotājs.

[3.5]Ar būveksperta 2012. gada 15. februāra atzinumu, kā arī atbildētājas iesniegto žurnālu par inženiertehnisko tīklu un iekārtu profilaktisko apskati ir pierādīts, ka atbildētāja veikusi regulāras inženierkomunikāciju vizuālās pārbaudes atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 907. Līdz ar to nav pierādīta atbildētājas bezdarbība.

[3.6]Civillikuma 1084. panta pirmā daļa paredz katra būves īpašnieka pienākumu turēt savu būvi tādā stāvoklī, lai nerastos kaitējums ne kaimiņiem, ne garāmgājējiem, ne arī lietotājiem.

No šīs normas izriet ēkas īpašnieka civiltiesiskās atbildības pienākums par zaudējumu atlīdzināšanu, ja tie cēlušies ēkas nepienācīgas uzturēšanas dēļ. Šis atbildības princips attiecas arī uz daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas īpašniekiem, jo viņu pienākums ir piedalīties mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, kā to noteic likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8. pants. Atbilstoši šā likuma 3. panta otrajai daļai uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067.-1072. panta noteikumi, tajā skaitā kopīpašnieku pienākums samērīgi ar katra daļu nest zaudējumus, kādi ceļas no kopīgās lietas.

[3.7]Ņemot vērā minēto, nav konstatēta tāda atbildētājas pienākuma neizpilde, kuras dēļ tai iestātos atbildība pret bojātā dzīvokļa īpašnieci par zaudējumu atlīdzības piedziņu. Turklāt regresa prasība ir pieļaujama tikai attiecībā uz zaudējumiem, kas nodarīti ar ļaunu nolūku vai rupju neuzmanību.

[4]Prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apjomā un lūdz apmierināt prasību šādu apsvērumu dēļ.

[4.1]Nepamatots ir tiesas secinājums, ka atbildētāja nav vainojama zaudējumu nodarīšanā.

Atbildētāja ir dzīvojamās mājas apsaimniekotāja, un tai ir saistošas Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta pirmās daļas 1. punkta un otrās daļas prasības, kas noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, kurās ietilpst dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tajā skaitā dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Apsaimniekotāja nevar aprobežoties ar formālu vizuālās apskates aktu sagatavošanu, bija jāveic darbības, kas nepieļautu ūdens caurules aizsalšanu, nodrošinot pienācīgu siltumizolāciju. Gaisa temperatūra, kādā notika aukstā ūdens ūdensvada caurules aizsalšana, nav anomāla dabas parādība Latvijā, tādēļ nav pamata atsaukties uz nepārvaramu varu vai nejaušiem zaudējumiem.

/pers. H/ atzinums izmaksu lietā, kā arī atbildētājas 2012. gada 14. februāra akts apstiprina, ka dzīvoklis saliets saistībā ar aukstā ūdens ūdensvada caurules plīsumu mājas bēniņos, kas nebija pietiekami izolēta un neizturēja salu.

Atbildētājas dokumenti par apsaimniekošanas darbu veikšanu ir pašas sagatavoti bez pierādījumiem, tādēļ vērtējami kritiski. Būveksperta /pers. I/ 2012. gada 15. februāra atzinums par apsaimniekošanas darbiem balstīts uz atbildētājas sastādīto dokumentu pamata un neapliecina, ka atbildētāja veikusi apsaimniekošanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[4.2]Atbildētājai saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 16. panta pirmo daļu ir pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus.

Tiesa, norādot uz atbildētājas kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājas veiktajām darbībām 2009- 2012. gadā, kā arī 2008. gada 10. oktobra ēkas apskates aktu un 2009. gada 14. janvāra aktu par nekustamā īpašuma nodošanu pārvaldīšanai atbildētājai, nav vērtējusi, vai atbildētāja savus apsaimniekošanas pienākumus pildījusi atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Prasība pamatota ar Civillikuma 2295. pantu, kas noteic, ka pilnvarniekam jādarbojas, izpildot viņam doto uzdevumu ar lielāko rūpību, un viņš atbild pilnvarotājam par katru neuzmanību. Šajā gadījumā konstatējama atbildētājas bezdarbība, kā rezultātā nodarīti zaudējumi.

Izšķirot strīdu, tiesai bija jāvērtē ne tikai, kādus formālus pasākumus atbildētāja ir veikusi, lai nodrošinātu apsaimniekošanas darbību, bet arī to kvalitāte, vai atbildētāja ir rīkojusies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Atbildētājas rīcība vērtēta tikai no aspekta, vai tā formāli atbilst noslēgtajam daudzdzīvokļu mājas pārvaldīšanas līgumam.

[4.3]Tiesa nav norādījusi, kāpēc vieniem pierādījumiem piešķirta lielāka nozīme nekā citiem. Tiesa atsaukusies uz atbildētājas pašas sagatavotajiem dokumentiem par veiktajiem darbiem 2009-2012. gadā un būveksperta /pers. I/ 2012. gada 15. februāra atzinumu. Savukārt prasītājas rakstveida pierādījums – /pers. H/ atzinums, ka zaudējumu rašanās cēlonis ir nepietiekama aukstā ūdens ūdensvada caurules izolācija, nav izvērtēts.

[4.4]Kļūdains ir tiesas secinājums, ka regresa prasība ir pieļaujama tikai attiecībā uz zaudējumiem, kas nodarīti ar ļaunu nolūku vai rupju neuzmanību. Nav ņemta vērā likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40. panta pirmās daļas norma, kura neparedz tādus nosacījumus, uz kuriem ir atsaukusies tiesa (tikai rupjas neuzmanības vai ļauna nolūka gadījumā). Tiesa ir tulkojusi tiesību normu plašāk nekā to noteicis likumdevējs.

[4.5]Tiesa nepamatoti norādīja, ka prasītāja nav tiesīga pamatot prasību ar Civillikuma normām par pilnvarojumu. Atbildētāja daudzdzīvokļu dzīvojamo māju apsaimnieko uz 2008. gada 24. aprīlī noslēgtā pārvaldīšanas līguma pamata, kas pēc būtības ir pilnvarojums saskaņā ar Civillikuma 2289. pantu. Apņemoties pildīt tai pielīgtos pienākumus, atbildētājai ir jārīkojas kā krietnam un rūpīgam saimniekam, bet par nodarītajiem zaudējumiem jānes atbildība.

Dzīvokļa īpašniece saskaņā ar Civillikuma 2289. pantu ir uzskatāma par pilnvaras devēju atbildētājai. Savukārt prasītāja, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu 40. panta pirmo daļu, ir pārņēmusi viņas prasījuma tiesības pret atbildētāju.

[5]Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos lūdz noraidīt apelācijas sūdzību šādu apsvērumu dēļ.

[5.1]Lietā esošie pierādījumi liecina, ka atbildētāja ir izpildījusi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 2. un 6. pantā un 2008. gada 24. aprīļa pārvaldīšanas līgumā paredzētos apsekošanas un informēšanas pienākumus un veikusi remontdarbus tādā apjomā, kā dzīvokļu īpašnieki lēmuši un piešķīruši finansējumu.

Dzīvokļu īpašnieki nekad nav ierosinājuši remontēt vai nomainīt cauruļvadus bēniņos un nav piešķīruši tam līdzekļus. Dzīvokļu īpašnieku biedrība nav komersants, bet dzīvokļu īpašnieku apvienība, kas rīkojas, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku gribu un piešķirtā finansējuma ietvaros.

[5.2]Strīda izšķiršanai nav piemērojams Latvijas Būvnormatīvs LBN 221-98, jo tas nosaka prasības jaunu ēku projektēšanai un celtniecībai, bet ēka nodota ekspluatācijā 1980. gadā, atbilstoši tobrīd spēkā esošajiem būvnormatīviem, ar attiecīgu ūdensvadu izolāciju, ko pierāda 2008. gada 10. oktobra apskates akts, un tajā nav konstatētas neatbilstības vai defekti.

[5.3]Par iespējamiem zaudējumiem dzīvokļa īpašniecei ir atbildīga dzīvokļu īpašnieku kopība un pati dzīvokļa īpašniece, kurai saskaņā ar Civillikuma 1084. pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantu ir pienākums rūpēties par īpašumu.

[5.4]Augstākās tiesas 2014. gada 27. maija spriedums, uz kuru atsaucas apelācijas sūdzības iesniedzēja, neattiecas uz dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām, bet uz komerctiesiskajām attiecībām. Atbildētāja nav komersants.

[5.5]/pers. H/ atzinums nav saistošs tiesai, jo viņš nav būveksperts, nav apsekojis māju, nav iepazinies ar ēkas pārvaldīšanas un uzturēšanas

dokumentiem, nav veicis mērījumus un aprēķinus par siltumizolāciju, tikai paudis savu viedokli, kas nepierāda atbildētājas pienākumu atlīdzināt zaudējumus.

[5.6]Nepārvaramas varas rezultātā radušos zaudējumu atlīdzināšana ir prasītājas pienākums, jo caurules aizsalšana notika ārkārtēji zemas, netipiskas temperatūras rezultātā, proti, tādu apstākļu rezultātā, kas atradās ārpus atbildētājas kontroles.

[6] Atbildētāja 2020.gada 9.aprīlī iesniedza papildu paskaidrojumus, norādot, ir izpildījusi likumā un pārvaldīšanas līgumā noteiktos pārvaldnieka pienākumus.

[6.1] Jau 2009.gadā tika pasūtīta un pabeigta dzīvojamās ēkas tehniskā apsekošana, kuru veica sertificēts inženieris /pers. I/. Atbilstoši atzinuma 6.3.punktam ūdens iekšējo tīklu stāvoklis neprasīja nekavējošu cauruļu nomaiņu.

Taču no 2009.gada līdz 2012.gadam tika atklāti un novērsti minētās sistēmas lokāli defekti kopsummā 12 586,41 Ls.

Pēc tehniskās apsekošanas atzinuma tika sagatavots ēkas pārvaldīšanas plāns laika periodam no 2009.gada līdz 2011.gadam, kuru atbildētāja veiksmīgi izpildīja. Proti, veikts jumta remonts, nomainīta kanalizācija pagrabā, pasūtīts projekts un tāmju dokumentācija, lai varētu veikt ūdens apgādes cauruļvadu maiņu, veikti nepieciešamie darbi, lai atjaunotu drošības sistēmas darbspēju utml.

Dzīvokļu īpašnieki ar nepieciešamajiem remontdarbiem un to izmaksām tika iepazīstināti 2010.gadā.

Ievērojot dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemto lēmumu, atbildētāja līdz 2012.gada 29.jūnijam sagatavoja nepieciešamo dokumentāciju apkures sistēmas modernizācijai. Šie ēkas renovācijas darbu uzsākti un pabeigti 2013.gadā.

Prasītājam pirms apdrošināšanas līguma slēgšanas kā krietnam un rūpīgam komersantam bija jāpārbauda apdrošināmais objekts.

[6.2.] Turklāt ūdensvadam bija nodrošināta siltumizolācija atbilstoši ēkas celšanas un ekspluatācijas noteikumiem, ko pierāda 2008.gada 10.oktobra akts.

[7] Prasītāja 2020.gada 21.maijā iesniedza papildu paskaidrojumus, norādot, ka atbildētāja, iesniedzot papildu dokumentus, vienalga nav pierādījusi, ka izpildījusi likumā un pārvaldīšanas līgumā noteiktos pārvaldnieka pienākumus par nepieciešamajiem remontdarbiem.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasība ir apmierināma.

[8.1] Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Turklāt saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta otro daļu apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta un pamata grozījumi nav pieļaujami.

Tādējādi lietā izskatāms strīds par zaudējuma 2 814,91 *euro*, likumisko nokavējuma procentu 782,47 *euro* par laika posmu no 2012. gada 4. oktobra līdz 2015. gada 22. maijam un tiesāšanās izdevumu piedziņu. Konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv strīds par to, vai dzīvoklim Nr./dzīvokļa numurs/, daudzdzīvokļu mājā /adrese/, nodarītie zaudējumi sakarā ar appludināšanu ir cēloniskā sakarā ar atbildētājas neattaisnojamu darbību. Proti, vai atbildētājai dzīvokļu īpašnieku KS „Bāka-2" iestājas pienākums atlīdzināt šādus zaudējumus.

[8.2] Lietā nav strīda, ka /pers. E/ pieder dzīvokļa īpašums Nr./dzīvokļa numurs/, daudzdzīvokļu mājā /adrese/. Viņai 2011.gada 12.martā bija noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums ar AS "Baltijas Apdrošināšanas Nams".

2012.gada 8.februārī minētais dzīvoklis tika appludināts no bēniņiem, plīstot aukstā ūdens caurulei un nodarot bojājumus, kuru novēršanai saskaņā ar sastādīto tāmi nepieciešams 2 957,20 *euro*.

AS "Baltijas Apdrošināšanas Nams", atskaitot pašriska summu 142,29 *euro*, izmaksāja /pers. E/ apdrošināšanas atlīdzību 2 814,91 *euro*.

Minētie pirmās instances tiesas konstatētie fakti apelācijas vai pretapelācijas sūdzībā nav apstrīdēti un tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas noteikumiem, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda.

[8.3] Līdz 2010.gada 31.decembrim tiesiskās attiecības sakarā ar dzīvokļu īpašumiem regulēja likums "Par dzīvokļa īpašumu", bet pēc norādītā datuma - Dzīvokļa īpašuma likums.

Saskaņā ar likuma Dzīvokļa īpašuma likuma 14.pantu dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai, ja tāda nodibināta, un nekustamā īpašuma bojāšanu atbild civiltiesiskajā sabiedrības statūtos vai savstarpējā līgumā noteiktajā kārtībā.

Kā redzams no prasības pieteikuma, prasītāja pamatoja regresa prasību ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu " 40.panta pirmo daļu, kas noteic, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Atbildētāja dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "Bāka-2" ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldniece, līdz ar to pārvaldniekam ir atbildības pienākums pret dzīvokļa īpašnieku par zaudējumiem, kuri radušies, neizpildot mājas pārvaldnieka pienākumus. Attiecīgi pret pārvaldnieku var celt zaudējuma atlīdzības prasību.

AS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" cēlusi regresa prasību pret atbildētāju par zaudējuma atlīdzību /pers. E/ izmaksātās apdrošināšanas summas 2 814,91 *euro* apmērā.

[8.4] Civiltiesiskā atbildība tiek attiecināta uz diviem atbildības veidiem – līgumisko atbildību un deliktatbildību.

Līgumiskās atbildības pamats ir līgumpārkāpums, turpretī deliktatbildības (ārpuslīgumiskās atbildības) pamats ir delikts, prettiesiska darbība vispār (*A.Bitāns Civiltiesiskā atbildība un tās veidi. Rīga: AGB, 1997, 93.lpp.*).

Zaudējuma definīcija, lakoniski paredzot, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, dota Civillikuma 1770.pantā.

Tiesību doktrīnā, atklājot minētās tiesību normas saturu, atzīts – mūsdienu valodā ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus vai citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 267.lpp.*).

Līdz ar to jebkurš civiltiesiskā pārkāpuma rezultātā radies mantiski novērtējams zudums ir uzskatāms par zaudējumu Civillikuma 1770.panta izpratnē.

Katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis (Civillikuma 1779.pants).

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka no 2012.gada 14.februāra akta, ko sastādīja atbildētāja, redzams, ka appludināšanas iemesls nodibināts, apsekojot dzīvokli Nr./dzīvokļa numurs/. Proti, šajā aktā norādīts, ka "dzīvoklis Nr./dzīvokļa numurs/ saliets no aukstā ūdens caurules, kas šķērso ēkas bēniņus un ir izolēta. Tā neizturēja salu 30° C salu un pārplīsa zem izolācijas slāņa" (lietas 1.sējuma 29.lapa).

[8.5] Lietā nodibināti apstākļi, kas apstiprina, ka atbildētājas neattaisnojama darbība (vai bezdarbība) atrodas cēloniskā sakarā ar zaudējumu nodarīšanu /pers. E/, un tai ir pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas summas apmērā.

[8.5.1] Konkrētajā situācijā atbildētājas iebildumi liecina par kļūdainu pārvaldnieka pienākumu loka izpratni. Izvēloties noslēgt pārvaldīšanas līgumu, dzīvokļu īpašnieki ir tiesīgi paļauties, ka pārvaldnieks plānos un organizēs dzīvojamās mājas uzturēšanu sanitārā un tehniskā kārtībā. Nav šaubu, ka jautājums par ūdensvada cauruļu nomaiņu ir dzīvokļu īpašnieku kopības kompetencē, tomēr, lai kopsapulce šādu jautājumu varētu izlemt, pārvaldniekam ir jāsasauc dzīvokļu īpašnieku kopsapulce un jāsniedz visa būtiskā informācija, kas tai nepieciešama lēmuma pieņemšanai. Turklāt šādu pienākumu paredz arī pārvaldīšanas līguma 5.1.5.punkts (lietas 1.sējuma 111.lapa).

Respektīvi, pārvaldnieks apņemas "savlaicīgi dzīvokļu īpašniekiem sniegt informāciju par mājas apsekošanas rezultātiem un nepieciešamajiem remonta darbiem, nepieciešamības gadījumā sasaukt dzīvokļa īpašnieku kopsapulci, kura pieņem lēmumu par nepieciešamajiem remonta darbiem un to finansēšanas avotiem".

Jau 2008.gada 10.oktobra aktā par minētā nekustamā īpašuma vizuālo apskati konstatēts, ka "aukstā ūdens cauruļvadi ir nolietojušies, nepieciešama to nomaiņa" (lietas 1.sējuma 109.lapa). Šo aktu parakstīja gan atbildētājas valdes priekšsēdētājs, gan galvenā inženiere.

Savukārt, no ēkas tehniskās apsekošanas 2009.gada 22.maija atzinuma 6.3.punkta redzams, ka nepieciešama cauruļvadu papildus siltumizolēšana (kondensāta izolēšana). Aukstā cirkulācijas ūdens sadalošo tīklu tehniskais nolietojums 50 %, izolācijām 60 %, kopumā tehniskais stāvoklis cauruļvadiem vērtējams kā apmierinošs. Šā atzinuma 7.2.16 punktā specialists ieteic veikt aukstā un karstā ūdens cauruļvadu izolāciju remontu.

[8.5.2] Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa noteic, ka, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Tas nozīmē, ka tiesai, lemjot par lietu, vispirms ir jāorientējas uz līdzīgām lietām, kas jau reiz ir izspriestas.

Spriežot tiesu, tiesnesis ir neatkarīgs, bet nav brīvs. Tiesnesis ir saistīts ar tiesībām, juridisko metodi un judikatūru.

Kaut arī judikatūru veido dažādu tiesu instanču nolēmumi, tomēr konkrētajā gadījumā principiāla nozīme ir Augstākās tiesas Senāta 2019.gada 16.oktobra spriedumā lietā Nr. SKC-248/2019 paustajām juridiskajām atziņām par dzīvojamo māju pārvaldnieka atbildību, jo tieši Augstākās tiesas Senāts izlemj nozīmīgus tiesību piemērošanas jautājumus.

Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 31.maija spriedumā (*sk. lietā Nr.SKC-29/2017*) izteiktās atziņas par pārvaldniekam deleģēto pienākumu apjomu un finansējuma esību nav attiecināmas uz konkrēto gadījumu, jo primāri jānoskaidro, vai atbildētāja ir izpildījusi ar pārvaldīšanas līgumu uzliktos pienākumus pirms attiecīgā finansējuma saņemšanas. Šajā lietā tiesiskie un faktiskie apstākļi ir citi, kurus atbildētāja vispār nav analizējusi, sasaistot ar konkrēto lietu.

Tātad, judikatūrā pausta atziņa, ka pārvaldnieku no atbildības par dzīvojamās mājas komunikāciju bojājuma rezultātā radīto kaitējumu ir pamats atbrīvot, ja ir ievērota līgumā un likumā noteiktā kārtība un pārvaldnieks no savas puses ir veicis visas nepieciešamās darbības, bet dzīvokļu īpašnieki kopsapulcē ir nobalsojuši pret pārvaldnieka ierosinājumu. Proti, pārvaldniekam ir jāveic darbības, kas ir pamatoti sagaidāmas no pakalpojumu sniedzēja, kurš dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu uz pārvaldīšanas līguma pamata veic profesionāli (sk. *Senāta 2019.gada 16.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-248/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1016.C30490616.7.S)*).

Pārvaldniekam nav jāsaņem norādījumi no dzīvokļu īpašniekiem par nepieciešamajiem darbiem, bet gan gluži pretēji – jāinformē dzīvokļu īpašnieki. Ja tas nav darīts, tad pārvaldniekam jāuzņemas atbildība par neattaisnojamu bezdarbību, kas ir cēloniskā sakarībā ar nodarītajiem zaudējumiem, kā to paredz Civillikuma 1779.pants.

[8.5.3] Konkrētajā gadījumā lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu, ka, konstatējot aukstā ūdens vada cauruļu (izolācijas) slikto tehnisko stāvokli, atbildētāja būtu sagatavojusi tāmi par nepieciešamajiem remontdarbiem un to izmaksām, kā arī sasaukusi kopsapulci, informējot dzīvokļu īpašniekus par sapulcē izlemjamo jautājumu un paredzamajām sekām.

Turklāt, pretēji 2020.gada 9.aprīļa papildu paskaidrojumos izteiktajiem iebildumiem, lietā nav iesniegti pierādījumi, ka no 2009.gada līdz 2012.gadam defekti, tostarp par cauruļvadu izolācijas remontu, tika novērsti par 12 586,41 *euro*, par 2009.gada tāmju dokumentāciju par cauruļvadu maiņu, 2010.gada īpašnieku aptauju minētajā jautājumā, par dzīvokļu īpašnieku lēmumu veikt cauruļvadu remontu, kas pieņemts pirms apdrošināšanas gadījuma.

Pārvaldīšanas likuma 16.panta pirmajā daļā noteikts, ka pārvaldnieks ir atbildīgs dzīvojamās mājas īpašniekam par viņam dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi saskaņā ar šā likuma, Civillikuma un noslēgtā līguma noteikumiem.

Līdz ar to atbildētāja nav veikusi likumā un līgumā noteiktos pienākumus, lai izpildītu pārvaldīšanas līguma 5.1.5.punkta prasības.

Minēto apsvērumu dēļ tiesai nav saistoši atbildētājas vairākkārt izteiktie iebildumi par pienācīgu pārvaldes un apsaimniekošanas pienākumu izpildi. Šai sakarā arī nav izšķirošas nozīmes atbildētājas iesniegtajos rakstveida pierādījumos esošajai informācijai par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu atbilstoši MK noteikumiem Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" (lietas 1.sējuma 52.-66.lapa).

[8.6] Aktā, ko 2012.gada 14.februārī, t.i., sešas dienas pēc ūdensvada plīsuma, piedaloties dzīvokļa īpašniecei, norādīts, ka caurule neizturēja -30° C salu un pārplīsa zem izolācijas slāņa. Norādīts arī, ka mājas bēniņi pēc projekta nav apsildāmi, visas caurules bēniņos ir izolētas.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājas sastādītajā aktā dzīvokļa apliešanas iemesls (aukstā ūdens caurules plīsums) sakrīt ar prasītājas norādīto iemeslu.

Taču, no šī akta nav redzams, kad, kur un kādā veidā ir fiksēts, ka gaisa temperatūra bija sasniegusi -30° C un kurā datumā tas bija, nekādi pierādījumi par mērījumu veikšanu aktam nav pievienoti.

Savukārt, no prasītājas iesniegtās Latvijas Vides, Ģeoloģijas un meteoroloģijas centra 2012.gada 8.novembra izziņas par diennakts minimālo un maksimālo gaisa temperatūru laika periodā no 2012.gada 30.janvāra līdz 2012.gada 8.martam redzams, ka absolūtā minimālā gaisa temperatūra 2012.gada 7.februārī bija -17,6° C, 2012.gada 8.februārī bija -11,0° C, absolūtā zemākā temperatūra fiksēta 2012.gada 3.februārī -24,4° C (lietas 1.sējuma 35.-36.lapa).

Kā pareizi norādīts prasības pieteikumā, tad Latvijā šādas gaisa temperatūras nevar uzskatīt par ziemas sezonai neraksturīgām vai ārkārtējiem dabas apstākļiem.

Atbildētāja lietas izskatīšanas gaitā uzturēja lietā pozīciju, ka ūdensvada plīsuma iemesls ir āra gaisa temperatūra -30° C kā nepārvarama vara, kas atbrīvo no atbildības. Tomēr lietas izskatīšanas gaitā nav iesniegti pierādījumi par šādas gaisa temperatūras esamību datumos, kad notika avārija.

[8.7] Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

[8.7.1] Respektīvi, naudas līdzekļi, kas nepieciešami iepriekšējā mantiskā stāvokļa atjaunošanai, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis cietušā esošās mantas samazinājums, proti, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Saskaņā ar Civillikuma 1792.pantu zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība.

Zaudējuma aprēķina pamatojumam prasītāja iesniegusi tāmi par remonta darbiem un izdevumiem dzīvokļa īpašumam Nr./dzīvokļa numurs/, daudzdzīvokļu mājā /adrese/, kuru sastādījis speciālists /pers. H/ (būvprakses sertifikāts Nr.20-459) (lietas 1.sējuma 26.-27.lapa).

Savukārt, atbildētāja uzskata, ka tāmei nav juridiska spēka, jo /pers. H/ nav būveksperts, viņš nav apsekojis notikuma vietu, nav iepazinies ar ēkas

pārvaldīšanas dokumentiem un nav veicis mērījumus un aprēķinus par siltumizolācijas esību un pietiekamību.

Minētā sakarā Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētāja jautājumu par pierādījuma procesuālo pieļaujamību (*Civilprocesa likuma 95.pants*) jauc ar šajā likumā (*Civilprocesa likuma 121.pants*) noteiktajām prasībām attiecībā uz personām, kuras veic ekspertīzes kādā noteiktajā jomā.

Pretēji apelācijas sūdzības argumentiem, konkrētajā situācijā ne Civilprocesa likumā, ne citā normatīvajā aktā nav noteikts, ka atzinumu (tāmi) par attiecīgajiem remonta darbiem un to izdevumiem var sastādīt (pārbaudīt) tikai būveksperts, kas reģistrēts ekspertu reģistrā.

Turklāt, izpildot prasītājas uzdevumu, sertificēta būvspeciālista /pers. H/ kompetencē neietilpa pārvaldnieka un ēkas pārvaldīšanas un uzturēšanas prasību pārbaude, uz kuriem norāda atbildētāja.

Tādējādi lietā nodibināts, ka strīdus tāmi prasītāja akceptēja, jo piekrita tajā norādīto būvniecības darbu veidiem un apmēriem, konsekventi saistot tos ar zaudējumiem, kas nodarīti apdrošinātajam objektam.

Turklāt, ne pirmās instances tiesā, ne apelācijas instances tiesā atbildētāja nav apstrīdējusi minētā rakstveida pierādījuma patiesīgumu, kā to noteic Civilprocesa likuma 178.panta norma.

Tā kā civilprocesā bez sacīkstes principa darbojas arī dispozitivitātes princips, un katrs lietas dalībnieks pats izlemj, kādā apjomā realizēt savas procesuālās tiesības, atbildētāja bija tiesīga iesniegt savus pierādījumus, ar kuriem tā apstrīd prasītājas norādītos faktus un apstiprina atbildētājas iebildumus. Atbildētāja pierādījumus par citādu vērtību atbilstoši Civillikuma 1792.pantam nav iesniegusi. Proti, tā nav pierādījusi, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana iespējama ar mazākām izmaksām.

Šo tiesību neizmantošana, kas pašai atbildētājas pilnvarotai personai - zvērinātam advokātam, "kura kvalifikācija un spēja sniegt juridisko palīdzību ir prezumējama, (..)" (*sk. Satversmes tiesas 2003.gada 27.jūnija sprieduma lietā Nr.2003-04-01 4.1. un 4.2.punktu*) bija zināmas, nevar tikt izmantota kā arguments pārmetumiem tiesai par apstākļu nenoskaidrošanu un neveido procesuālo tiesību pārkāpumu.

[8.7.2] Kā jau norādīts iepriekš, Civillikuma 1772.panta normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt tagadējās mantas samazinājums vai arī sagaidāmās peļņas atrāvums. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskas lietas īpašnieks cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu summa, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (*sk. Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC- 332*).

Tādējādi, lai atjaunotu cietušās personas piederošajai mantai iepriekšējo stāvokli, kopsummā nepieciešami 2 957,20 *euro*. Ievērojot apdrošināšanas līguma noteikumus, no šīs kopsummas ir atskaitāma pašriska summa 142,29 *euro*.

Pamatojoties uz norādītajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenams zaudējums, kas aprēķināts /pers. E/ izmaksātās apdrošināšanas summas 2 814,91 *euro* apmērā.

[8.8] Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts tiesas pienākums lemt par tiesībām līdz sprieduma izpildei saņemt procentus. Šai tiesību normai ir imperatīvs raksturs. Tiesai minētās normas izpratnē, apmierinot prasību par naudas piedziņu, ir pienākums, neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai atzīstamas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no pamatparāda summas 2 814,91 *euro* par laiku līdz sprieduma izpildei.

[9] Tiesa uzskata par pamatotu prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu (lietas 1.sējuma 39.lapa).

[9.1] Civillikuma 1754.panta izpratnē prasībai par nokavējuma procentu piedziņu ir pakārtots raksturs, jo tā tika celta līdzās pamatprasījumam par savlaicīgi neizmaksātajām naudas summām. Ievērojot nokavējuma procentu būtību, tie atzīstami nevis par patstāvīgām, bet gan papildus saistībām, kuras daudzējādā ziņā atkarīgas no galvenā parāda, kas nozīmē, ka nokavējuma procentiem ir nepieciešams spēkā esošs galvenais parāds (Civillikuma 1754.pants). Šis princips caurvijas visiem Civillikuma noteikumiem par procentiem, definējot procentu atkarību no galvenās saistības un pakārtojot procentu rašanos, apmēru, pastāvēšanu un izbeigšanos galvenā parāda dinamikai.

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Tiesību teorijā ir atzīts, ka procentu kā atlīdzības par sveša kapitāla lietošanu maksāšanai var būt divējādi pamati: *pirmkārt*, procenti var tikt maksāti uz tiesiska pamata – atvēlējuma, kas izriet no tiesiska darījuma vai citas atļautas darbības; *otrkārt*, procenti maksājami arī tad, ja kapitāls kavējuma dēļ nonācis vai pēc atļautās lietošanas termiņa notecējuma palicis svešā lietošanā, tātad prettiesiskas rīcības rezultātā – nokavējuma procenti *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 144.lpp.)*.

[9.2] Kā redzams no atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem (lietas 1.sējuma 45.-48.lapa, 2.sējuma 9.-10.lapa), tajos nav ietverti iebildumi par nokavējuma procentu kopsummu, aprēķina mehānismu un tā periodu no 2012.gada 4.oktobra – no pirmās kavējuma dienas, līdz 2015.gada 22.maijam – prasības pieteikuma sagatavošanas dienai.

[9.3] Tādējādi, saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu no atbildētājas piedzenami likumiskie procenti 782,47 *euro* par laika posmu no 2012. gada 4. oktobra līdz 2015. gada 22. maijam (kopā par 1 691 dienu).

[10] Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka prasītāja īstenoja ar Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 10.punktu un 413.pantu piešķirtās tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, kurā sniedza priekšstatu par strīda faktiem, pierādījumiem, tiesību normu traktējumiem un citiem apstākļiem. Apelācijas instances tiesa, ievērojot apelācijas sūdzības motīvus, apmierināja prasību par zaudējuma un nokavējuma procentu piedziņu, izskatot lietu pretēji pirmās instances tiesas spriedumam.

[11] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Tā kā prasība un apelācijas sūdzība apmierinātas pilnīgi, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumiem, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi 760,38 *euro*, proti, par prasības pieteikumu samaksātā valsts nodeva 378,64 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 *euro* un par apelācijas sūdzību samaksātā valsts nodeva 378,54 *euro* (lietas 1.sējuma 7.-8., 134.lapa).

[12] Atbildētājas pārstāvis pieteica lūgumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu par advokāta palīdzību 1 200 *euro* un 363 *euro* (lietas 1.sējuma 84., 88.-89., 92.lapa, 2.sējuma 29.-30.lapa).

Civilprocesa likuma 44.panta trešā daļa noteic prasītāja pienākumu atmaksāt atbildētājam izdevumus lietas vešanai ar nosacījumu, ja prasība noraidīta pilnīgi.

Konkrētajā situācijā prasība apmierināta pilnīgi, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešajā daļā noteikto prasītājai nav jāatlīdzina atbildētājai ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu lietā aprēķināti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu dokumentu piegādi apelācijas instances tiesā 4,34 *euro*, kas nav samaksāti iepriekš (lietas 2.sējuma 87.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantā noteikto no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,34 *euro*.

[14] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1]panta un likuma "Par valsts apdraudējuma un tā seku novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem sakarā ar Covid-19 izplatību" 16.panta trešās daļas noteikumiem atbildētājai ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 60 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīva daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, 204.[1] pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Bāka-2", reģistrācijas numurs 40003095412, "Baltijas Apdrošināšanas Nams" apdrošināšanas akciju sabiedrības, reģistrācijas numurs 40003494976, labā zaudējumu 2 814,91 *euro* (divi tūkstoši astoņi simti četrpadsmit *euro* un 91 cents), likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2012.gada 4.oktobra līdz 2015.gada 22.maijam 782,47 *euro* (septiņi simti astoņdesmit divi *euro* un 47 centi), tiesas izdevumus 760,38 *euro* (septiņi simti sešdesmit *euro* un 38 centi), veicot samaksu AS "Swedbank", kontā: LV48HABA0001408062030.

Noteikt "Baltijas Apdrošināšanas Nams" apdrošināšanas akciju sabiedrībai, reģistrācijas numurs 40003494976, tiesības saņemt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Bāka-2", reģistrācijas numurs 40003095412, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no pamatparāda 2 814,91 *euro* (divi tūkstoši astoņi simti četrpadsmit *euro* un 91 cents) līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Bāka-2", reģistrācijas numurs 40003095412, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,34 *euro* (četri *euro* un 34 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma uzdevumā norādot: saņēmēja iestāde – Valsts kase, kods – TRELLV22, maksājuma mērķis – 21499, dati lietas identificēšanai.

Noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai "Bāka-2" sprieduma labprātīgai izpildei 60 (sešdesmit) dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas - 2020.gada 5.jūnija Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un, samaksājot drošības naudu 300 *euro* kontā – saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr.LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot personas vai juridiskās personas datus.

Tiesnese-referente L.Mežale
Tiesnesis I.Stivriņš
Tiesnesis J.Vasiļkovskis